

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 839

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 18 noiembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 470 din 23 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și ale art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 511 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	2–3
Decizia nr. 496 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) și la art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4–6
Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 33, art. 34 alin. (1) și la art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
992. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Ghioroc, județul Arad	11
993. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Felnac, județul Arad	12
994. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Munteni-Buzău, județul Ialomița	13
995. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Livezeni, județul Mureș	14
998. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Ațel și Rășinari, județul Sibiu	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 470
din 23 septembrie 2014**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și ale art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 51¹ din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și ale art. 2 din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, excepție ridicată de Asociația Camera de Comerț și Industrie Bilaterală România — Republica Democratică Congo Kinshasa din București în Dosarul nr. 10.997/300/2012 al Judecătoriei Sectorului 2 — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 305D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Camera de Comerț și Industrie a României, domnul consilier juridic Liviu Ciobanu, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.997/300/2012, **Judecătoria Sectorului 2 — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și ale art. 2 din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007**, excepție invocată de Asociația Camera de Comerț și Industrie Bilaterală România — Republica Democratică Congo Kinshasa, într-un dosar având ca obiect soluționarea cererii formulate de Camera de Comerț și Industrie a României de obligare a unor asociații la eliminarea din denumirea lor a sintagmei „cameră de comerț”.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată, în esență, că dispozițiile legale criticate impun schimbarea denumirii unor camere de comerț care au fost înființate potrivit legislației în vigoare la acel moment, printr-o hotărâre judecătorească.

7. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** și-a exprimat opinia potrivit căreia excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că art. 40 din Constituție permite asocierea liberă a cetățenilor în diverse forme de asociere, însă sintagma „asociere liberă” nu trebuie înțeleasă în

sensul că asocierea este permisă în afara unui cadru legal ori în lipsa oricărei reglementări a diferitelor forme de asociere. Or, reglementarea asocierii cetățenilor nu echivalează cu îngrădirea dreptului acestora la libera asociere, ci, dimpotrivă, servește protejării mai eficiente a drepturilor tuturor cetățenilor și prevenirii oricăror abuzuri.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. I pct. 6 și ale art. 2 din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și prevederile art. 62 — *Efectele dispozițiilor de modificare și de completare* din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, iar intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază, Curtea reține că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 46 din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 6 decembrie 2007, precum și cele ale art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 51¹ din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 31 martie 2011, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 46 din Legea nr. 335/2007: *„Camerale de comerț bilaterale, denumite în continuare camere bilaterale, sunt organizații autonome, neguvernamentale, apolitice, cu caracter nonprofit, cu personalitate juridică, recunoscute de utilitate publică conform Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare. Camerele bilaterale sunt create în scopul dezvoltării relațiilor*

economice ale României cu țările pentru care au fost create și al promovării, apărării și susținerii intereselor economice ale comunității de afaceri în raport cu autoritățile publice și cu organismele din țară și din străinătate.”;

— Art. II din Legea nr. 39/2011: „(1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, camerele de comerț bilaterale sunt obligate să prezinte Camerei de Comerț și Industrie a României toate documentele care să ateste îndeplinirea condițiilor de organizare și funcționare prevăzute de Legea nr. 335/2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

(2) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), Camera de Comerț și Industrie a României va proceda la retragerea avizului camerelor de comerț bilaterale care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 46 din Legea nr. 335/2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, și va aviza persoanele juridice care întrunesc condițiile prevăzute de lege.”

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că acest text de lege aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 40 referitor la dreptul de asociere.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, dar s-a mai pronunțat asupra unei soluții legislative similare, prin raportare la alte dispoziții constituționale. Pe de altă parte, raționamentul din Decizia nr. 56 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 13 martie 2014, este aplicabil, *mutatis mutandis*, și în cauza de față.

14. Astfel, prin decizia menționată, Curtea a reținut că modificarea denumirii asociației sau fundației și punerea de acord a acestei denumiri cu regulile introduse prin legea criticată se realizează cu autorizarea instanței judecătorești, printr-o încheiere, prin care judecătorul verifică legalitatea actelor depuse și dispune înscrierea modificării referitoare la denumirea asociației sau fundației în registru. Curtea a constatat că legea similară criticată nu desființea hotărâri judecătorești, și anume încheierile prin care se dispune înscrierea asociației sau fundației în registru, și nici nu intervenea asupra executării acestor hotărâri judecătorești, ci doar stabilea că asociațiile, fundațiile sau federațiile legal constituite la data intrării în vigoare a acesteia aveau obligația să își modifice denumirea, punând-o de acord cu noile dispoziții, într-un anumit termen de la intrarea ei în vigoare. Curtea a considerat că această normă, concretizată în legea criticată, nu echivalează cu o imixtiune a legislativului în activitatea puterii judecătorești, de vreme ce

hotărârile judecătorești prin care s-a dispus înscrierea asociației sau fundației în registru înainte de intrarea în vigoare a legii criticate au fost, sunt și vor fi executate până la dizolvarea sau lichidarea acestora, în condițiile cap. IX — „Dizolvarea și lichidarea” din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 22/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

15. Într-o astfel de situație în care se are în vedere modificarea — în ceea ce privește denumirea — a actului constitutiv sau a statutului asociației sau fundației, se vor pronunța noi hotărâri judecătorești, cu un obiect diferit față de cele prin care s-a dispus înregistrarea în registru, și anume încheieri prin care se dispune înscrierea în registru a modificărilor privind denumirea asociației sau fundației, fără ca legea criticată să reglementeze cu privire la executarea hotărârilor judecătorești prin care s-a dispus înscrierea asociației sau fundației respective, astfel încât, printr-o atare procedură nu se stabilesc cazuri de rediscutare a soluțiilor definitive, ci se are în vedere reglementarea unor cauze noi având ca obiect cererile formulate în temeiul legii noi, prin care se solicită modificarea denumirii asociației sau fundației, pentru a o pune de acord cu noile prevederi legale.

16. Curtea Constituțională a reținut că s-a pronunțat — în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* asupra dispozițiilor art. I pct. 1 din Legea pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (devenită Legea nr. 305/2008), constatând că dispozițiile criticate sunt aplicabile numai acelor asociații care conțin în denumirea lor cuvinte de natură să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local. În aceste condiții, Curtea nu poate reține că, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul controlului de constituționalitate, sunt încălcate dispozițiile art. 40 alin. (1) din Constituție, întrucât printr-o normă imperativă legiuitorul poate da prioritate interesului public. Condițiile impuse prin lege în ceea ce privește denumirea unor asociații nu aduc atingere dreptului de asociere, ci constituie o măsură necesară prevăzută de legiuitor într-o societate democratică pentru protejarea instituțiilor publice de interes național sau local, datorită faptului că există riscul să se creeze confuzie între acestea și asociații cu denumire similară.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Camera de Comerț și Industrie Bilaterală România — Republica Democratică Congo Kinshasa din Dosarul nr. 10.997/300/2012 al Judecătoriei Sectorului 2 — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 46 din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și ale art. II din Legea nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și pentru completarea art. 511 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 496

din 7 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) și la art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Florin Zega și Adriana Anca Marina Lazăr în Dosarul nr. 9.174/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 9D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că părțile Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților au transmis la dosar puncte de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta arată că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Prin urmare, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a acestei excepții de neconstituționalitate.

5. În privința dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013, reprezentantul Ministerului Public precizează că aceste texte nu sunt aplicabile în litigiul dedus judecății, astfel că solicită respingerea, ca inadmisibilă, a acestei excepții de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 9 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 9.174/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția**

a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Florin Zega și Adriana Anca Marina Lazăr într-o cauză privind soluționarea recursului formulat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor (devenită Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor) împotriva sentinței prin care aceasta din urmă a fost obligată să transmită dosarul de despăgubire către un evaluator și să emită, în consecință, decizia reprezentând titlul de despăgubire în favoarea reclamantilor.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 contravin principiului neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, în măsura în care dispozițiile Legii nr. 165/2013, referitoare la noile termene de soluționare a dosarelor de despăgubire înregistrate la Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor (reglementate de art. 34 și art. 35 din lege), se aplică inclusiv cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate în mod abuziv, aflate pe rolul instanțelor și soluționate prin hotărâri definitive.

8. În acest sens se arată că, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, hotărârile pronunțate în primă instanță în materie de contencios administrativ sunt definitive. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 830 din 8 iulie 2008, principiul neretroactivității legii are semnificația că legea nouă nu poate aduce atingere drepturilor definitiv câștigate sau situațiilor deja constituite sub imperiul legii vechi. Prin aplicarea retroactivă a legii se aduce atingere atât dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, cât și dreptului la un bun, în înțelesul conferit de art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (respectiv atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv creanțe, în baza cărora un reclamant poate pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a obține beneficiul efectiv al unui drept). Din această perspectivă se poate afirma că există un bun susceptibil de protecția normei convenționale indicate, în măsura în care la data adoptării noii legi exista o hotărâre definitivă care să fi confirmat dreptul reclamantului.

9. Reglementarea unor noi termene și condiții procedurale aplicabile și cauzelor aflate pe rolul instanțelor, dar ulterior pronunțării hotărârii judecătorești definitive (care au respectat legea în vigoare de la acel moment), este de natură a rupe echilibrul procesual și a nesocoti dreptul părților la un proces echitabil, fiind astfel încălcat și art. 53 alin. (2) din Constituție. În cazul particular al proceselor soluționate definitiv, deși dreptul stabilit prin hotărâri definitive este unul revocabil, întrucât nu

fusese epuizat exercițiul tuturor căilor de atac, această revocabilitate trebuie apreciată, în opinia autorilor excepției, din perspectiva căii extraordinare de atac ce mai putea fi exercitată potrivit legislației anterioare și care nu permitea decât un control de legalitate asupra temeiului juridic incident la momentul pronunțării hotărârii definitive. Potrivit legislației incidente la acel moment, hotărârea definitivă intra în puterea de lucru judecat, deoarece în faza procesuală a recursului nu mai avea loc o devoluare a fondului pentru stabilirea faptelor.

10. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că motivele invocate în susținerea excepției pot fi reținute, în parte. Astfel, consideră că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, iar, prin aceasta, aduc atingere și dreptului la un proces echitabil și dreptului părților la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. În esență se arată, în acest sens, că neretroactivitatea legii impune ca noua lege să nu se aplice actelor îndeplinite conform dispozițiilor legii anterioare, ci doar acțiunilor care se efectuează după intrarea sa în vigoare, rămânând valabile cele efectuate în perioada activității legii vechi. Totodată, prin adoptarea prevederilor de lege criticate, legiuitorul a intervenit în procesul de realizare a justiției, întrucât excepția de prematuritate a cererii, invocată din oficiu de instanțele judecătorești în temeiul acestor norme legale, este o excepție de fond, peremptorie și absolută care, odată admisă, face ca acțiunea să fie respinsă, având ca efect incidența și obligativitatea în respectiva cauză a noilor termene și condiții procedurale cu caracter administrativ cuprinse în Legea nr. 165/2013.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul și nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat prin încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România. Analizând motivarea autorilor excepției, Curtea constată că obiectul acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) și la art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 34 alin. (1): „*Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”;

— Art. 35: „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*

(2) *În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.*

(4) *Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.*

(5) *Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.*”

16. Dispozițiile din Constituție apreciate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 15 alin. (2), referitoare la principiul neretroactivității legii civile, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 53 alin. (2), care reglementează condițiile în care poate avea loc restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, referitoare la protecția proprietății.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză, iar prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Prin urmare, în prezenta cauză, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, având în vedere faptul că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale.

18. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, instanța de judecată urmează să respecte deciziile Curții Constituționale atât sub aspectul dispozitivului, cât și sub cel al considerentelor pe care acestea se sprijină. Așadar, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din

Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale (de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20), deciziile anterioare de constatare a neconstituționalității reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz. În speța de față, judecata recursului civil a fost suspendată până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, ceea ce înseamnă că dispozițiile legale criticate vor fi interpretate și aplicate direct de către instanța competentă cu soluționarea recursului, în conformitate cu cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, având în vedere că prin această decizie a fost stabilită în mod definitiv și general obligatoriu modalitatea de interpretare constituțională a textului ce constituie obiectul excepției.

19. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 35 din Legea nr. 165/2013, se impune a fi analizată mai întâi incidența dispozițiilor de lege criticate asupra soluționării litigiului de față, ca una dintre condițiile de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Astfel, dispozițiile art. 35 din legea examinată reglementează căile de atac împotriva deciziilor emise de entitatea investită de lege, cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 din același act normativ, respectiv împotriva refuzului emiterii deciziei înăuntrul aceluiași termen. Incidența dispozițiilor art. 35 este condiționată, așadar, de existența deciziei emise de autoritatea competentă cu respectarea prevederilor art. 33 și ale art. 34 sau de expirarea respectivelor termene fără ca autoritatea competentă să fi emis vreă decizie.

20. Examinând elementele specifice cauzei, Curtea constată că obiectul litigiului de față îl constituie soluționarea recursului formulat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 împotriva unei sentințe civile prin care Curtea de Apel București a admis acțiunea reclamanților (autorii excepției), stabilind, în sarcina părâtei, obligația de a transmite dosarul de despăgubire către

un evaluator și de a emite, ulterior, titlul de despăgubire. Până la momentul introducerii cererii de chemare în judecată din 25 octombrie 2011, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor nu efectuase decât etapa de analiză sub aspectul posibilității restituirii în natură a imobilului ce face obiectul notificării, constatând că în mod întemeiat cererea de restituire în natură fusese respinsă.

21. În consecință, analizând dispozițiile alin. (1) și (2) ale art. 35 din Legea nr. 165/2013, Curtea constată că autorii excepției nu se află în ipoteza aici reglementată, aceștia depunând dosarul de notificare la Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor anterior adoptării Legii nr. 165/2013, adică sub imperiul Legii nr. 247/2005, care nu prevedea în sarcina autorității competente niciun termen de soluționare a cererilor de despăgubire. Totodată, până la introducerea acțiunii în justiție, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor nu a emis nicio decizie, autorii excepției adresându-se instanței pentru refuz nejustificat de soluționare, în termenii Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

22. Curtea mai observă și că alin. (1) și (2) ale art. 35 vizează calea de atac ce poate fi introdusă împotriva deciziilor emise potrivit art. 33 și 34 din lege, acestea fiind, așadar, texte de lege care, eventual, vor fi aplicabile în cazul în care persoana îndreptățită va dori să atace în justiție decizia Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor sau refuzul acesteia de a o emite în termenul stabilit de instanță prin hotărâre irevocabilă. Aceasta deoarece, ca efect al Deciziei nr. 269 din 7 mai 2014, autorilor excepției nu li se vor mai aplica termenele prevăzute de art. 34 din Legea nr. 165/2013, ci cel stabilit de instanța judecătorească. Din această perspectivă rezultă că art. 35 nu este, în acest moment procesual, incident în cauză, neavând legătură cu soluționarea acesteia, în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În consecință, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 35 din Legea nr. 165/2013.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Florin Zega și Adriana Anca Marina Lazăr, în Dosarul nr. 9.174/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 497

din 7 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 33, art. 34 alin. (1) și la art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Valeria Maria Durdunescu și Jeana Lupu în Dosarul nr. 6.626/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 16D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției au transmis la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și judecata în lipsă a cauzei. De asemenea, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis punctul său de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 385D/2014 și nr. 419D/2014, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Elena Berlescu și, respectiv, Elisaveta Afumatu în dosarele nr. 1.777/2/2012* și, respectiv, nr. 8.196/2/2011* ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent învederează că, în ambele dosare, fiecare dintre autoarele excepției au comunicat Curții câte o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă. De asemenea, în aceste dosare, părțile Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților au transmis puncte de vedere conținând argumente în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

7. Președintele Curții, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 385D/2014 și nr. 419D/2014 la Dosarul nr. 16D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că, în toate cele trei dosare, obiectul litigiului în fond este identic, astfel că asupra textelor de lege criticate face următoarele precizări: dispozițiile art. 33 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu sunt incidente în litigiile deduse judecății, astfel că solicită ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 33 și la art. 35 să fie respinsă ca inadmisibilă; excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din același act normativ urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.626/63/2013, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Valeria Maria Durdunescu și Jeana Lupu într-o cauză având ca obiect obligația de a face, prin care autorii excepției au solicitat instanței să dispună obligarea părâtei Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor să emită decizia privind titlul de despăgubire pentru un imobil imposibil de restituit în natură, în privința căruia entitatea deținătoare (Primăria Municipiului Craiova) a emis decizie prin care a propus acordarea de despăgubiri prin echivalent.

10. Prin Decizia civilă nr. 1.550 din 3 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.777/2/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Elena Berlescu într-o cauză privind soluționarea recursului formulat în contradictoriu cu Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor împotriva sentinței de respingere ca nefondată a cererii prin care aceasta solicita instanței obligarea părâtei la soluționarea dosarului său de despăgubire, în sensul întocmirii raportului de evaluare și al emiterii deciziei reprezentând titlul de despăgubire.

11. Prin Decizia civilă nr. 1.224 din 20 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.196/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Elisaveta Afumatu într-o cauză privind soluționarea recursului formulat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobiliară împotriva sentinței prin care acestea au fost obligate la emiterea deciziei conținând titlul de despăgubire și a titlului de plată, inclusiv la plata în numerar a sumei astfel stabilite.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 4 teza a doua prin raportare la art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 contravin normelor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21 alin. (1)—(3) și art. 53, precum și prevederilor art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție și ale art. 1 din Primul Protocol la aceeași Convenție.

13. În esență, se arată că principiul neretroactivității este flagrant încălcat prin aceea că noua lege în materia finalizării procesului de despăgubire — Legea nr. 165/2013 — impune, prin dispozițiile legale criticate, respectarea unor termene administrative noi, diferite față de cele în vigoare la momentul formulării și înregistrării cererilor de retrocedare sub imperiul Legii nr. 10/2001, fără a ține cont de drepturile anterior câștigate. Dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 prevăd anumite termene, între 12 și 36 de luni, în care entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001. Aceste termene, care variază în funcție de gradul de încărcare a autorităților publice competente să le soluționeze și de numărul de cereri rămase nerezolvate, încep să curgă de la 1 ianuarie 2014. Totodată, legea nouă nu a abrogat niciuna dintre dispozițiile Legii nr. 10/2001, astfel că art. 25 din aceasta, care prevede un termen de 60 de zile în care entitatea notificată are obligația de a pronunța o decizie asupra cererii de restituire în natură, rămâne aplicabil în continuare. Or, în condițiile în care Legea nr. 165/2013 nu face distincție între etapa în care se află cererile sau cauzele de retrocedare la momentul intrării sale în vigoare, rezultă că aplicarea noilor termene specifice procedurii administrative, inclusiv cererilor de chemare în judecată aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești, introduse înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, contravine principiului neretroactivității legii. În virtutea acestui principiu fundamental, termenul prevăzut de art. 25 din Legea nr. 10/2001 rămâne câștigat cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, investite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, care au ca obiect soluționarea notificărilor în temeiul Legii nr. 10/2001. În concluzie, extinzându-și aplicabilitatea și asupra cererilor de retrocedare aflate pe rolul instanțelor, Legea nr. 165/2013, prin art. 4 raportat la art. 33—35, obligă persoanele îndreptățite să se supună noii ordini de drept intervenite ulterior formulării acțiunilor de chemare în judecată, anulându-le orice drept câștigat și născut sub imperiul legii vechi, cu încălcarea principiului neretroactivității legii, principiu ce reprezintă o garanție fundamentală a drepturilor constituționale, a libertății și siguranței naționale.

14. Dispozițiile art. 4 și ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 contravin și principiului egalității în drepturi, deoarece nu oferă drepturi egale pentru toate persoanele care au formulat cereri potrivit Legii nr. 10/2001, creând inegalități majore între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege aflate în diverse localități sau părți din teritoriul

țării. Astfel, beneficiarii termenelor mai scurte au un regim preferențial față de cei ce sunt obligați să aștepte termene mai lungi, cauza discriminării create fiind dată de gradul de încărcare diferit și numărul cererilor rămase nesoluționate de entitatea investită de lege la intrarea în vigoare a actului normativ criticat.

15. În opinia autorilor excepției, dispozițiile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere dreptului de acces la justiție, exercitarea acestuia fiind permisă doar după scurgerea unui termen de 6 luni calculate din momentul expirării celorlalte termene de 12, 24 și 36 de luni stabilite pentru soluționarea cererilor/notificărilor de restituire, fără a exista vreo justificare sau o necesitate în sensul prevederilor art. 53 din Constituție. Prin aceleași norme este încălcat, de altfel, și dreptul părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, având în vedere și faptul că termenele mai sus menționate încep să curgă de la data de 1 ianuarie 2014. Aplicarea acestor termene exagerat de lungi, care echivalează cu prelungirea perioadei de soluționare a cererilor, în condițiile în care cererile se soluționează în ordinea înregistrării lor, reduce principiul celerității și al termenului rezonabil doar la latura sa teoretică, în special în cazurile particulare în care dosarele sunt complete. În final, este invocată Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate pe considerentul introducerii, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, a unor noi termene și noi proceduri de plată a despăgubirilor constatate prin titlurile de plată.

16. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal**, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 16D/2014, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

17. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, exprimându-și opinia în dosarele nr. 385D/2014 și nr. 419D/2014, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Avocatul Poporului** consideră că motivele invocate în susținerea excepției pot fi reținute în parte. În acest sens, se arată, în esență, că dispozițiile art. 4 raportat la art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, având în vedere că, în baza acestor norme legale, cele mai multe acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 au fost respinse ca prematur introduse. În acest mod, legiuitorul a acționat asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*.

20. Dispozițiile art. 4 și ale art. 33 din legea criticată aduc, de asemenea, atingere și principiului egalității în drepturi, deoarece creează premisele unei discriminări, fără un criteriu obiectiv și rezonabil de diferențiere, între persoanele ale căror procese s-au finalizat anterior intrării în vigoare a noii legi, aflate într-o situație mai favorabilă, și cele ale căror procese au fost în curs de soluționare la această dată.

21. În opinia Avocatului Poporului, prevederile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, prin raportare la cele ale art. 4, sunt neconstituționale și prin aceea că îngăduiesc accesul liber la justiție, având în vedere că admiterea excepției de prematuritate face ca acțiunea de chemare în judecată să fie respinsă ca prematur introdusă. În consecință, este încălcat și principiul soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil.

22. Considerând că celelalte critici de neconstituționalitate nu pot fi reținute, Avocatul Poporului conchide că dispozițiile art. 4 și ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere exigențelor impuse de art. 16 din Constituție, iar art. 4 prin

raportare la art. 33—35 din același act normativ contravine prevederilor art. 15 alin. (2) și art. 21 din Legea fundamentală.

23. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, notele depuse la dosare, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost sesizată Curtea Constituțională, îl constituie prevederile art. 4, art. 33, art. 34 și ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România. Analizând, însă, actele de sesizare ale instanțelor judecătorești și motivarea autorilor excepției, raportat și la circumstanțele specifice litigiilor, Curtea constată că obiectul acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 4 teza a doua raportat la art. 33, art. 34 alin. (1) și la art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 33: „(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34 alin. (1): „Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție

se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

26. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate normele constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 4 alin. (2) referitoare la interzicerea discriminării și criteriile de discriminare, ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în drepturi, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* și ale art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 la aceeași Convenție.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, pentru soluționarea acesteia, se impune a fi analizată mai întâi incidența dispozițiilor de lege criticate asupra soluționării litigiilor în care aceasta a fost invocată, ca una dintre condițiile de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, Curtea observă că litigiile în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate au ca obiect, în fond, soluționarea unor acțiuni de chemare în judecată întemeiate pe Legea nr. 10/2001, prin care autorii excepției de neconstituționalitate au solicitat instanței judecătorești să oblige Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor (devenită Comisia Națională pentru Compensarea Imobiliară) și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, după caz, să soluționeze dosarele de despăgubire aflate pe rolul acestor entități, în sensul de a dispune întocmirea raportului de evaluare și de a emite decizia reprezentând titlul de despăgubire.

28. În acest context, Curtea reține că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 — criticate — instituie noi termene înăuntrul cărora entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, iar art. 35 din același act normativ reglementează căile de atac ce pot fi formulate împotriva deciziilor emise de autoritățile competente — fie entitatea deținătoare, fie Comisia Națională pentru Compensarea Imobiliară (fostă Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor), cu respectarea prevederilor art. 33 și ale art. 34, sau a refuzului acestor entități de soluționare.

29. Raportat la circumstanțele specifice litigiilor în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 teza a doua prin raportare la cele ale art. 33 și la art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu au incidență în soluționarea

acestor cauze. Aceasta deoarece în respectivele dosare a fost epuizată prima etapă administrativă, în sensul că entitatea deținătoare a imobilului preluat în mod abuziv a emis decizie prin care se constata imposibilitatea restituirii în natură a imobilului și se propunea acordarea de despăgubiri. Așadar, situația de fapt proprie dosarelor în discuție nu se încadrează în ipoteza normelor cuprinse la art. 33 din lege, referitoare la termenele de soluționare a cererilor *înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013*, aspect dirimant ce imprimă excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 33 din Legea nr. 165/2013 caracter inadmisibil. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că incidența acestor norme legale pentru soluționarea cauzelor în care a fost invocată excepția este condiționată de existența deciziei emise de autoritatea competentă cu respectarea prevederilor art. 33 și ale art. 34, de vreme ce art. 35 reglementează căile de atac împotriva respectivelor acte administrative și termenele procedurale specifice. Or, Curtea observă, pe de o parte, că în speță nu poate fi vorba de o decizie a entității investite de lege cu soluționarea notificării întemeiate pe Legea nr. 10/2001, pe care autorii excepției să o supună căii de atac prevăzute de art. 35, iar, pe de altă parte, că o decizie a autorității administrative (în speță Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor) nu există în niciuna dintre cauzele în care a fost invocată excepția, interesul reclamantilor la demararea acțiunii judiciare constând tocmai în emiterea unei asemenea decizii. Totodată, Curtea constată, raportat la momentul procesual al cauzelor, că este prematur a fi apreciată incidența acestor norme sub aspectul promovării acțiunii judiciare în condițiile art. 35, împotriva deciziei pe care o va emite sau va refuza să o emită Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. Prin urmare, nici aceste dispoziții nu sunt incidente în cauză, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 35 din Legea nr. 165/2013 urmând să fie respinsă ca inadmisibilă.

30. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea

nr. 165/2013, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

31. Prin urmare, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, având în vedere faptul că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale.

32. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speță dedusă soluționării, instanța de judecată urmează să respecte deciziile Curții Constituționale atât sub aspectul dispozitivului, cât și sub cel al considerentelor pe care acestea se sprijină. Altfel spus, dispozițiile legale criticate vor fi interpretate și aplicate direct de către instanța judecătorească în conformitate cu cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, având în vedere că prin această decizie a fost stabilită în mod definitiv și general obligatoriu modalitatea de interpretare constituțională a textului ce constituie obiectul excepției. Așadar, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale (de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20), deciziile anterioare de constatare a neconstituționalității reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 33 și la art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Valeria Maria Durdunescu și Jeana Lupu în Dosarul nr. 6.626/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, și de Elena Berlescu și Elisaveta Afumatu în dosarele nr. 1.777/2/2012* și, respectiv, nr. 8.196/2/2011* ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea stemei comunei Ghioroc, județul Arad**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Ghioroc, județul Arad, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

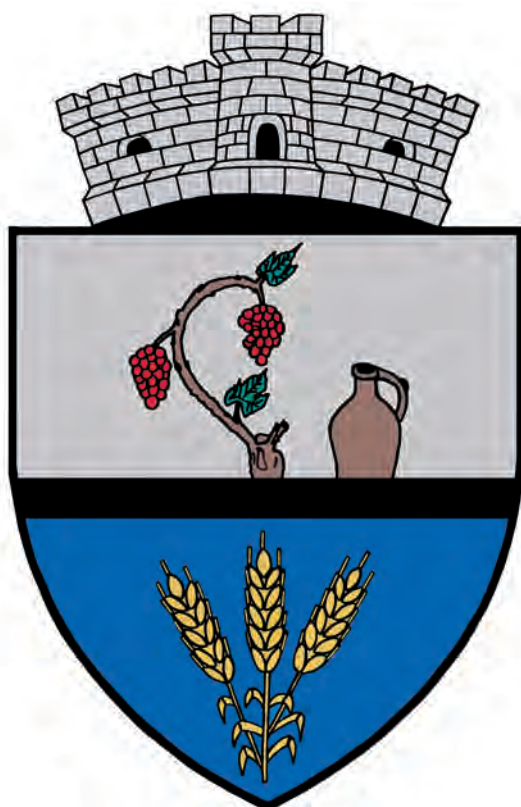
Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 4 noiembrie 2014.
Nr. 992.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Ghioroc, județul Arad

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Ghioroc,
județul Arad

Descrierea stemei

Stema comunei Ghioroc, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp argintiu, se află o terasă neagră din care iese un butuc de viță-de-vie cu ciorchini roșii și două frunze verzi, având în senestra un ulcior de lut, cu toarta spre stânga.

În partea inferioară, în câmp albastru, se află trei spice de grâu de aur, înmănunchiate.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Butucul de viță-de-vie reprezintă tradiția străveche în cultivarea viței-de-vie, atestată documentar din secolul al XIII-lea. Vinurile de Miniș sunt renumite în Europa încă din secolul al XVIII-lea.

Spicele de grâu simbolizează ocupația de bază a locuitorilor, agricultura, iar numărul lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Ulciorul reprezintă o altă ocupație de bază a locuitorilor, olăritul.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Felnac, județul Arad

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Felnac, județul Arad, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 4 noiembrie 2014.
Nr. 993.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA comunei Felnac, județul Arad

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Felnac, județul Arad

Descrierea stemei

Stema comunei Felnac, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint.

În partea superioară, în câmp roșu, se află o cruce treflată de aur, flancată de două spice de grâu de aur, încrucișate în partea de jos.

În vârful scutului, în câmp albastru, se află un topor de argint, de luptă, cu disc, din epoca bronzului.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Crucea reprezintă instituțiile de cult de pe teritoriul localității.

Spicele de grâu simbolizează ocupația de bază a locuitorilor, agricultura, iar numărul lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Brâul undat reprezintă râul Mureș.

Toporul face referire la descoperirile arheologice din zonă.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Munteni-Buzău, județul Ialomița

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Munteni-Buzău, județul Ialomița, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

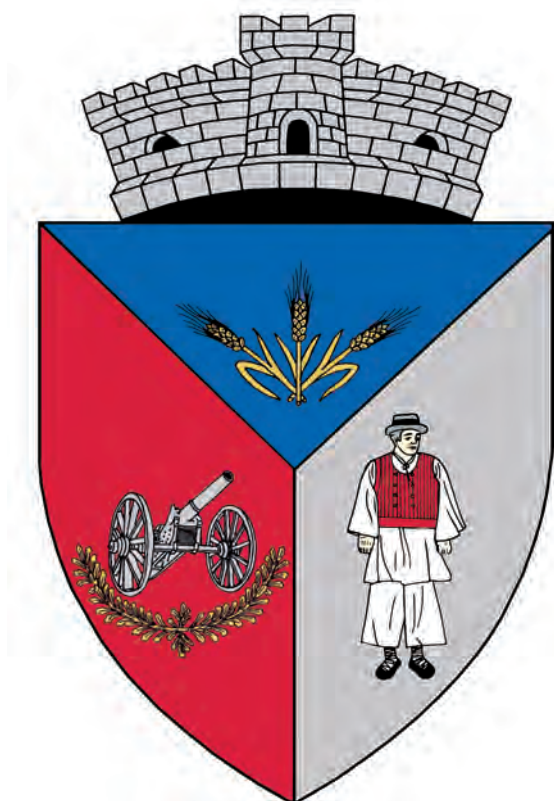
București, 4 noiembrie 2014.
Nr. 994.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA

comunei Munteni-Buzău, județul Ialomița

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE

elementelor însumate ale stemei comunei Munteni-Buzău, județul Ialomița

Descrierea stemei

Stema comunei Munteni-Buzău, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În partea dreaptă, în câmp roșu, se află un tun de argint, ușor orientat un sfert spre stânga. Tunul este înconjurat în partea de jos a câmpului de o ghirlandă de frunze de stejar de aur.

În partea superioară, în câmp albastru, se află un mănunchi de trei spice de grâu de aur.

În partea stângă, în câmp argintiu, se află un personaj masculin stând în picioare, îmbrăcat în costum tradițional, având cămașa cu mâneci largi, lungă până la genunchi și pantaloni $\frac{3}{4}$ largi, de culoare albă. Deasupra cămășii se află un ilic roșu cu dungi negre, cu câte patru nasturi negri, așezați dreapta — stânga. Personajul poartă în picioare opinci negre, iar pe cap poartă o pălărie cu boruri mici și panglică, uitându-se spre stânga.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Spicele de grâu și coroana de stejar fac referire la bogăția solului și la cea horticola din zonă.

Tunul simbolizează luptele purtate pe teritoriul localității.

Personajul în costum tradițional reprezintă tradiția populară a locuitorilor.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Livezeni, județul Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Livezeni, județul Mureș, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

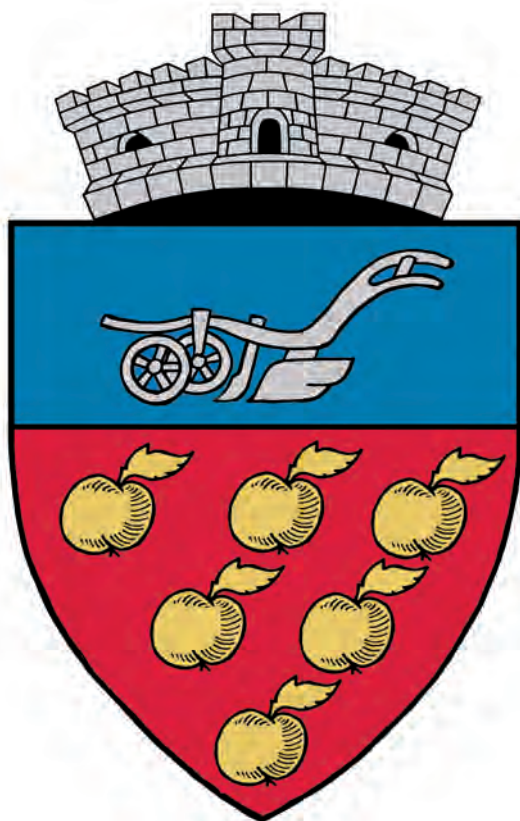
Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 4 noiembrie 2014.
Nr. 995.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA comunei Livezeni, județul Mureș

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Livezeni, județul Mureș

Descrierea stemei

Stema comunei Livezeni, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite.

În partea superioară, în câmp albastru, se află un plug de argint.

În partea inferioară, în câmp roșu, se află șase mere de aur cu câte o frunzuliță, așezate 3:2:1.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Plugul reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, agricultura.

Merele simbolizează marile livezi de meri aflate în localitate, iar numărul lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Coroana murală cu un turn crenelat de argint semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemelor comunelor Ațel și Rășinari, județul Sibiu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Ațel și Rășinari, județul Sibiu, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1—1.2 și 2.1—2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

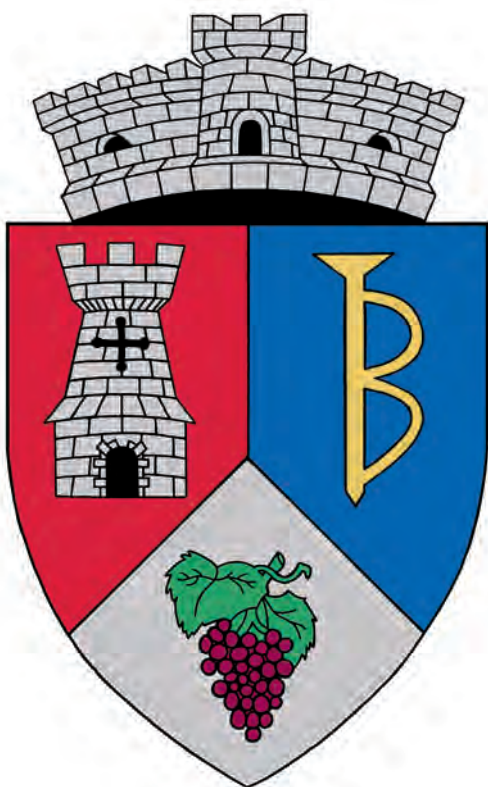
Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 4 noiembrie 2014.
Nr. 998.

ANEXA Nr. 1.1*

ANEXA Nr. 2.1

STEMA comunei Ațel, județul Sibiu

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Ațel, județul Sibiu

Descrierea stemei

Stema comunei Ațel, potrivit anexei nr. 1.1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În partea dreaptă, în câmp roșu, se află un turn crenelat de argint cu o poartă neagră boltită peste care broșează o cruce neagră cu laturile egale.

În partea stângă, în câmp albastru, se află un semn de hotar de aur, așezat în pal. El este format dintr-un piron, peste care se suprapune litera B, la stânga.

În vârful scutului, în câmp de argint, se află un ciorchine de strugure, cu două frunze verzi.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Turnul crenelat evocă biserica evanghelică-luterană fortificată, fiind un valoros monument gotic, construită în jurul anului 1380, sub influența bisericii Sf. Maria din Sibiu.

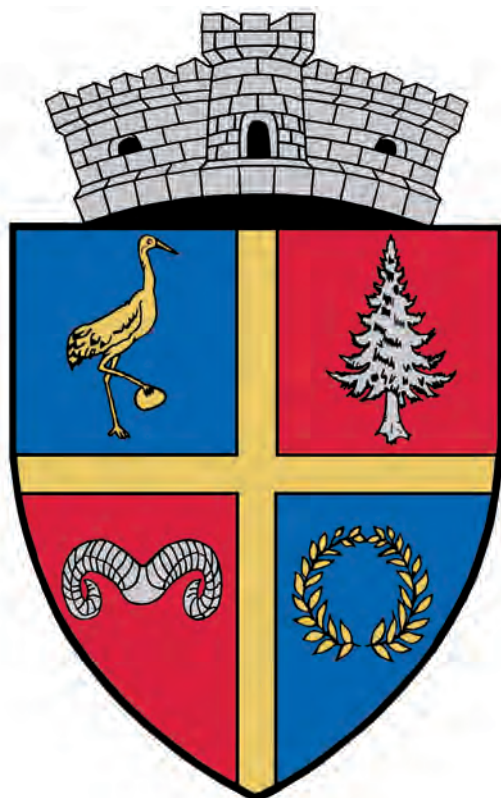
Semnul de hotar reprezintă marca juridică de odinioară a localității Dupuș, sat component al comunei.

Ciorchinele de strugure reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, viticultura.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

STEMA
comunei Rășinari, județul Sibiu

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Rășinari,
județul Sibiu

Descrierea stemei

Stema comunei Rășinari, potrivit anexei nr. 1.2, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat, cu cruce de aur.

În partea superioară, în dreapta, în câmp albastru, se află un cocostârc poziționat spre stânga, stând într-un picior și ținând în celălalt picior un ou, totul de aur.

În partea superioară, în stânga, în câmp roșu, se află un brad de argint.

În partea inferioară, în dreapta, în câmp roșu, se află două coarne de berbec de argint.

În partea inferioară, în stânga, în câmp albastru, se află o coroană de lauri de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Cocostârcul reprezintă un simbol din blazonul mitropolitului Andrei Șaguna, înmormântat în cimitirul comunei, unde există un mausoleu ridicat în memoria acestuia.

Bradul simbolizează bogăția silvică a zonei.

Coarnele de berbec reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, creșterea animalelor.

Laurii fac referire la poetul Octavian Goga și la filozoful Emil Cioran, care s-au născut în localitate.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

